

έκπλήσσεται δι χωρικός νομίζων αὐτὴν φαγωθεῖσαν, καὶ... σκηνὴ συγγενητικωτάτη κατὰ τὴν ἀναγγώρισιν τῆς αἰγὸς ἐν τῷ τῆς αὐλῆς τοῦ Καιᾶφα—Μοιράρχου—λαμβάνει χώραν μεταξὺ τῆς αἰγὸς, τοῦ χωρικοῦ καὶ τοῦ Μοιράρχου.

Τώρα ἔρωτάτε, διατί δὲν κατηγγέλθη δι Μοιράρχος; διότι ἡ κεφαλὴ τοῦ χωρικοῦ δὲν θὰ εὑρίσκετο τὴν ἐπικύριον εἰς τὴν θέσιν της. Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐνόμιζεν ὅτι ἄκρα ἡσυχία ἐπεκράτει καὶ εἴχε δίκαιον, διότι οἱ ὁρθαλμοὶ τῆς, τὰ ὅργανά της, δὲν ἔβλεπον, ἢ ἐστιώπων.

Ἐδὲν δρῶς συμβῆ τοιούτον τι ἐν τῷ μέλλοντι, ὃ τωρινὸς Μοιράρχος θὰ παλουκωθῇ· σᾶς τὸ ὑπόσχομα· διότι ἡμεῖς θὰ ὑποβάλλωμεν ἀρμοδίως, εὐσχήμως, καὶ ἀθούσως, τὸ παράπονόν μας. Θὲν δὲν εἰτακούσθωμεν, ὅπερ ἀδύνατον, θὰ ὑψώσωμεν εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν μαύρην σημαίαν, ἥσως οὐ πάντους τὰ κατὰ τῶν Τεγεατῶν ἀδικήματα.

Ὑμεῖς ἐν τῷ πατριωτισμῷ σας ζητεῖτε αὐταπάρνησιν. Δεινούμεν τοιαύτην ἀνυποκρίτως, «Προθύμως κάμνω καὶ τὸν κλητῆρα τοῦ Συνδέσμουν εἴπεν ὁ ἀντιπρόεδρος. Παρόμοια εἶπον καὶ ἄλλοι. Δὲν ἀρκοῦσι ταῦτα ἀραγε; Ήδὲ μᾶς κρίνετε ἐκ τῶν ἔργων μας. Φιλοπρωτίαι παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχουσιν. Ήδὲ ὑποχωρήσωμεν ὅμως εἰς τὸν ἔχοντα τὸν πλειάτερον ζῆλον, τὴν βρχύτητα καὶ κοινωνικὴν ὑπόληψιν ὑπάρχει τις; ἐλθέτω!»

Φοβεῖσθε τὰς διαιρέσεις· ἔχετε δίκαιοι· ὁ ἔχθρος εἰσέρχεται ἐκ τοῦ μᾶλλον εὐαλώτου μέρους· ὑπάρχουσι δυστυχῶς πανταχοῦ μισόκαλοι· ἀνθρώποι μὴ βλέποντες πέραν τῆς ρύνος των καὶ προβάλλοντες ἐκ τοῦ δστράκου τὴν εἰδεχθῆ κεφαλὴν των, ὅταν πρόκειται νὰ βλάψωσιν. Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔχουσι χαρακτῆρα. Ηλησιάζουσι τοὺς ἀπλουστέρους, διαβάλλουσιν ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς διευθύνοντας, ἰσχυρίζονται ὅτι δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὸν δεῖνα ἢ δεῖνα σύλλογον, διότι εἰνε κακοὶ οἱ διευθύνοντες, καὶ τοῦτο ὅπως κορέσσωσι τὸν φόνον των ἢ κερδίσωσι 12 δραχμὰς, ἀς θὰ προσέφερον κατ' ἔτος λόγω συγδρομῆς.

Τοιοῦτοι εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχουσιν. Θὲν δρῶς φαγῆσι, θὰ παραδώσωμεν τὰ δόνματα αὐτῶν εἰς ὑμᾶς, παρακαλοῦντες ὅπως διὰ τοῦ φλογεροῦ ὑμῶν καλάμου στηλιτεύσητε αὐτούς. Τότε ὁ λαός μας, ὁ νοήμων Τεγεατικὸς λαός, θὰ τοὺς λαθούσῃ.

«Ἐχω δι' ἐλπίδο, ἀξιότιμε κύριε, ὅτι τὸν προσεχῆ Αὔγουστον θὰ πανηγυρίσωμεν οἱ Τεγεαταὶ τὰ ἔγκαίνια τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ τότε θὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ἵνα αὐτοπροτώπως μᾶς τιμήσητε καὶ θὰ δυνηθῆτε νὰ κρίνετε, ὅποια εἰνε ἡ Τεγέα, ἥ τὴν ἀνάστασιν ἐπιδιώκομεν, καὶ διότοις ὁ ἀξιόλογος αὐτῆς λαός.

Εὐαρεστήθητε δῆθεν ἵνα δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μου.

Ναύλερης

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Φελεππούπολης, 3 Σεπτεμβρίου.

Γνωστὰ εἰσὶν ὑμῖν ἡδὸν καὶ ἐκ τηλεγραφημάτων καὶ ἐκ τῶν εὐωπαϊκῶν εφημερίδων τὰ κατὰ τὴν ἐν Σοφίᾳ πολιτικὴν μεταβολὴν, ὡς τε οὐδὲν ἔχω νὰ προσθέσω ἔχω, πλὴν ὅτι, κατὰ τὴν παρελθόνταν ἐβδομάδα μεγάλη ἐπεκράτει καὶ ἐνταῦθα ἀνησυχία, ἥν ἐπέτεινε καὶ διλγόστιχός τις εἰδῆσις τῆς Μαρίτσας μὲ στοιχεῖα μεγαλείτερα τῶν συνήθων, δι' ὃν ἐξ-

εδηλοῦτο ἀπογοήτευσίς τις καὶ ἀπελπισία περὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ πραγμάτων, ἀλλ' ἐν ὕφει σκοτεινῷ καὶ μυστηριώδει. Το ἀρέμον κατέληγε διὰ τῶν λέξεων: «Ἡ κατέχουσα ἡμᾶς συγκίνησις δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ γράψωμεν πλείονα».

Διεδόθη κατόπιν ὅτι καὶ ἐν Σοφίᾳ ἐγένετο ἡδὸν 3 Σεπτεμβρίου ἀθηναϊκῶς, ὅτι δηλαδὴ λαός καὶ στρατός ἐποιορκησαν τὰ ἀνάκτορα, ἀπαιτούντες τὸ σύνταγμα τοῦ Τυρούθου.

«Ἡ ἐνταῦθα ἐπιρροὴ τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως δὲν εἰνε ἀνάγκη, φρονῶ, πολ.τικῶν πραξικοπημάτων, ὅπως ἐπιρρεασθῇ ὑπάρχουσα ἡδὸν καὶ ψηλαφητῶς ἀποδεικνυομένη. Ὁ Τσάρος ἀναφανδὸν ἀνακηρύσσεται ὡς ἐλευθερωτής, ἡ δὲ εἰκὼν αὐτοῦ ἀνήρτηται ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων καὶ δημοσίων καταστημάτων. Ὑπῆρχε καὶ ἐν ταῖς ἐνταῦθα τὸ πρίν, ἀλλὰ ὁ κατ' ἐποχὴν σεβασμός πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπερισχύσας ἐγένετο ἀφορμὴν νὰ ἀφαιρεθῇ. Ἐν τούτοις πρὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀερόδου τοῦ Γενικοῦ Διοικητηρίου ἀετώματος ὑπάρχει ἀναγγεγραμμένος ὁ δικεφάλος ρωσικὸς αὐτός. Ζωγραφηθεὶς, ὡς ὑποθέτω, κατὰ τὴν ρωσικὴν κατοχὴν μένει ἔτι σῶσις καὶ ἀκέραιος. Καὶ εἰνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἔσυρον ἐπ' αὐτοῦ κονιάμα ἀσέστου, ὅπως δῆθεν τὸν ἔξαλεψώσιν, ἀλλ' εἰνε τόσον λεπτὸν, ὥστε, ὡς ὑπὸ καλύμμα ἐπ τουλίου, διακρίνεται ἀριστα. Ἰσως τούτο εἰνε λεπτὴ παρατήρησις καὶ ἀναξία πιθανῶς λόγου, ἀλλὰ καταδεικνύει ἀριστα τὰς τάσεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἐνταῦθα.

Τὴν παρελθόνταν Τρίτην, 30 Αὐγούστου, ἐώρταζον οἱ τρεῖς Ἀλεξανδροὶ τοῦ σλαβικοῦ κόσμου· ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας, καὶ ὁ πρίγκηψ Βογορίδης, Γεν. Διοικητής τῆς Ανατολικῆς Ρωμυλίας. Καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα βουλγαρικῷ ναῷ ἐτελέσθη δοξολογία ὑπὲρ τοῦ ρώσου αὐτοκράτορος καὶ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐξ ὄνόματος τοῦ ὅποιον, ἀπόντος ἐν Κων.] πόλει, ἐδέξατο, πρώτην ταύτην φορὰν, ἐν τῷ διοικητηρίῳ τὰς ἐπισκέψεις τοῦ προξενικοῦ σώματος, ἀνευ στολῆς, καὶ τῶν ἐγγωρίων ἀρχῶν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς καὶ Διευθυντής τῶν Εσωτερικῶν κ. Κρέτοβητς.

Χθὲς, πρωταν., ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ γενεκός ὑμῶν Διοικητής πρίγκηψ Βογορίδης. Ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ πιδηροδρόμου ἀνέμενον αὐτὸν ἄπασαι αἱ ἔγχωροι πολιτικαὶ, στρατιωτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ, οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν σχολείων. Ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ δύο ὑπῆρχον ἐστιμέναι ἀφίδες, ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ὅποιων ὑπῆρχεν ἐπιγραφὴ εἰς τὰς τρεῖς ἐπιστήμους γλώσσας, ὡς εὐ παρέστης! ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ μόνον βουλγαριστί: Ζήτω ὁ Αλέξανδρος Βογορίδης! Διαδίδεται ὡς βέβαιον ὅτι ὁ Αλέξης πασσᾶς θὰ μείνῃ διὰ μίαν ἔτι πενταετίαν ὡς Γενικ. Διοικητής τῆς Ταπαργίας, τῆς πρώτης ληγούσης τὸ προσεχὲς ἔαρ. Αληθῶς δὲ πολλῶν ἐτύχει εὐδείξεων εὐνοίας παρὰ τοῦ Σουλτάνου κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, διαμονήν.

Ἐν Σοφίᾳ συνέστη Βουλγαρο-Μακεδονικὴ εὐεργετικὴ ἐταιρία, σκοπὸς τῆς ὅποιας εἰνε ἡ συντήρησις μακεδονοπαῖδων ἐν τοῖς παιδαγωγικοῖς σχολείοις τῆς Βουλγαρίας, καὶ ἐν αἷς πόροι αὐτῆς ἐπιτρέψωσιν, ἡ ἴδρυσις παιδαγωγικοῦ σχολείου ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐν τοῖς ἐπιτίμοις μέλεσι τῆς ἐταιρίας ταύτης καταλέγονται μόνον οἱ συντρέχοντες σπουδαῖοι τῇ ἐταιρίᾳ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι πρὸς διάδοσιν τοῦ βουλγαρισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ!

Ἐκ τῶν ἐνόντων ἐσχηματισθητῶν ἐνταῦθα καὶ βουλγαρικὸς θλαστὸς δραματικὸς, δοτικὴ κατὰ τὸν γειμῶνα θὰ δώσῃ παραστάσεις, ὡς τὴν ἔναρξην ἐποιεῖσθαι. Μανάνω διει τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διεύθυνσις ἐχορήγησε τῷ θιάσῳ

ώς συνδρομήν 600 λίρας. Παρότι τινων ἐν ἀμφιβολίᾳ τίθεται ἡ ἔπιτυχία τῆς ἑταιρίας, συντηθείσες μόνον πρὸς εὑπόρωπον δαπάνην τῶν 600, ἀλλὰ τοῦτο θὰ δεῖξῃ ὁ προσεγγίζεις χειρών. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τρεῖς μέχρι τουδεῖς ἐδοθησαν παραστάσεις.

Μετεφράσθη βουλγαριστὶ καὶ ἐξεδόθη, ἐγκρίσει τῆς Διεύθυνσεως τῆς Πυκνείας, τὸ Ἐγγειρίδιον τῆς Ἰστορίας τῆς Παιδαργαρίας τοῦ ἡμετέρου κ. Ἀριστείδου Κ. Σπαθάκη, χάριν τῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ὁ μεταρράστης καλεῖται Δ. Τ. Δουτάνιωφ, ἐξετυπώθη δὲ ἐν Ἱερᾶς Ζωαρᾶ.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Η ζουρλὴ Μὲς Λάντρου. "Ανὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγιας καὶ τῶν ἀγιων Ν. Στεφανίδης ἡγάπησε τὴν Διλῆ, τὴν ἀοιδὸν Μὲς Λάντρου τὴν ἡγάπησεν δὲ πρίγκηψη τῆς Οὐαλλίας καὶ μὲ τὴν φήμην αὐτὴν, ὅταν ἐπλευσε τοὺς ὥκεανοὺς καὶ ἐστησε τὴν ὡδικὴν σκηνὴν τῆς ἐν Νέᾳ Τύρῳ, ἐξετέλεσε νέους καὶ ἄνδρας καὶ γέροντας καὶ παιδία κλειδαρίας ἀκόμη. "Εχομεν ἐνώπιον ἡμῶν τὴν εἰκόνα τῆς εἰνε ἐκ τῶν γεννωσῶν παραφροσύνην σαρκῶν. Ἀρχαῖον ἄγαλμα μὲ τὸ πῦρ τῆς ζωῆς. Ἡ ἀρμονία τοῦ σώματος τῆς εἰνε ἀνελλιπής: προσθέσατε τὰ ἱρωϊκὰ τῆς στέρνα καὶ τοὺς διαβολεμένους μαύρους ὡς ἄντρας καὶ ἀνικτοὺς ὡς στόμια σπηλαίων ὄφελακμούς τῆς, ὑπὸ ὄφρις τοξειδεῖς, ζωγραφιστάς, καὶ διαπέραστε ὅλον αὐτὸ τὸ σῶμα διὰ χιλίων δαιμόνων καὶ δαιμονιδίων, ἀσματος, σκέρτων, χειρονομιῶν, ἀναβολῆς, καὶ ἔχετε ἐκεῖ πέραν εἰς τοὺς ὥκεανοὺς τὸν ὅτε μὲν γαλανὸν καὶ πορσινὸν, ὅτε δὲ μαύρον καὶ πολυτάραχον καὶ τρικυμιώδη ὥκεανὸν τῶν θελγήτρων τῆς. "Ολα αὐτὰ διὰ νὰ δικαιώσω μὲν τὸν πατέρα τεκνῶν πρύγκιπα τὰς Οὐαλλίας, πρὸς δὲ τρέφομεν ἰδιάζουσαν συμπάθειαν, ὡς ἡγεμονίδην ἀγαπῶντα τὴν τρυφήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔργασιαν.

"Η Μὲς Λάντρου ἔλαβε φήμην «έκκεντρηκής»· αὐτὸς δὲ τίτλος ἀρκεῖ νὰ ἐξηγήσῃ πῶς ἡχμαλώτισε τὰς καρδίας τοῦ Νιουγεροκαίων, ἀπαραμικλῶν ἐν τῇ ἐκκεντρικότητι. Δὲν περιορίζεται νὰ κυριεύῃ ψυχής διὰ τῆς ἀπὸ σκηνῆς παραστάσεως. "Ἐννοεῖ ν' ἀπατχολῇ τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ νὰ συγκρατῇ τὴν δημοσίαν πρόσοχὴν εἰς ἐξέγερσιν σήμερον θὰ ἐνδυθῇ οὕτω πως, μετὰ τόσης πρωτοτυπίας, καὶ θὰ ἐξέλθῃ εἰς τοὺς δρόμους, ὥστε θὰ διμιλήσῃ ὅλη ἡ φιλόσυρμος καὶ αἰσθητικολόγος Νέα Τύρος, ἀρρον καὶ θηλεία αὔριον θὰ διωργανωσῃ Ἀγοράν καὶ θὰ συγκαλέσῃ ὅλον τὸν φιλότρελλον κόσμον μεθαύριον θὰ προσκαλέσῃ δημοσίον καὶ θὰ διμιλήσῃ η Μὲς Λάντρου, ὡς διμιλεῖ ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ Τρικούπης.

"Εσχάτως τὸ ἑσοφίσθη; "Επειδὴ μετέβη εἰς τὸ Φάληρον τῆς Νέας Τύρου; διὰ λουτρά, ἐζήτησε νὰ παραστήσῃ... τὴν κολυμβῶσαν, ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Φαλήρου. "Εβαλε εἰσιτήριον δέκα ταλλήρων διὰ τοὺς θέλοντας νὰ τὴν ἴδονταν μὲ τὰ λουτρικὰ τῆς. Διὰ τοὺς μὴ συνηθισμένους εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ πράγματα, λέγομεν ὅτι τὰ λουτρικά ἐν Εὐρώπῃ διὰ τὰς κυρίας δὲν εἰνε σινδὼν τις, μικρά ἢ μεγάλη, ἀλλὰ ὀλόκληρος λουτρικὴ φορεσιά, καλύπτουσα πλὴν τῶν βραχιόνων ὅλον τὸ σῶμα. "Υπὸ τὴν φορεσιὰν αὐτὴν ἐν Τεργέστῃ αἱ γυναῖκες λούνονται σχεδὸν ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν, καὶ τοῦτο δὲν θεωρεῖται διατάραξις τῶν δημοσίων ἡθῶν. "Ἐγγοεῖται ὅτι σκηναὶ τοιαῦται μακράν ἀπέχουν νὰ ἡγείσοδομητικαὶ ἡθοῦσι, ὅλῃ ἡ Εὐρώπη βλέπετε προοδεύει...

500 θεαταὶ συνήθησαν, μεταξύ, τῶν ὅποιων καὶ θεατῶν

ταῖς ὅταν παρουσιάσθη μὲ τὸ κυανοῦν διὰ κοκκίνων γραμμῶν διπολικώμενον κοστοῦμι της, διήγειρε φρενιτιώδη ἐνθουσιασμόν. Ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας διετέλεσε κολυμβῶσα, καὶ ὅταν ἀνέδυσεν ἐκ τοῦ ἀφροῦ ἡ ἀμερικανὶς Αφροδίτη, δὲν θυμουσιασμός τοῦ κοινοῦ ἐκρυφώθη.

Οὗτοι σκοτόνουν τὸν καιρὸν των ἐν Ἀμερικῇ.

Ρακοσυλλέκτης.

ΕΛΛΗΝ ΑΤΤΙΚΟΙΔΙΑ Δ. ΙΙΟΥΔΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα	7 π. μ.	Διὰ Καλαύκιον καὶ ἐκ Κορίνθου καὶ ἐκ Αἴθεαν δι'
		Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκελον,
Δευτέρα	» 6 π. μ.	Μάραθον, Πάτραν, Καλάμας, Γύθειον, Λε-
		ωνίδιον Σπέτσαις "Γέραν καὶ Περιαῖ.
Τρίτη	» 7 π. μ.	Διὰ Αἴγιον, λουτρῷ Μεθάνιον Πόλεον, Γέραν, Σπέτσας,
		Χέλιον, Αστρούς καὶ Ναύπλιον.
Παρασκευὴ	» 6 π. μ.	Διὰ Λεύκριον, Χαλκιδία, Λέυκην λουτρῷ Αἴδηνοι,
		Αταλάντην, Στυλίδα, Ωραιούς, Αλμυρὸν καὶ Βόλον.
		Τρέφαν, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμιας, Λο-
		ρωνήν, Πύλον, Μάραθον, Αγ. Κυριακὴν Κατάκελον,
Παρασκευὴ	» 6 π. μ.	Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κόρινθον,
		Καλαμάκιον καὶ Περιαῖ.
Σαββατον.	» 6 π. μ.	Διὰ Δάλαριον, Λαζαρέτον, Χαλκίδα, λουτρὰ Αἴδηνοι
		Στυλίδα καὶ Βόλον.
Σαββατον.	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγιαν, λουτρὰ Μεθάνιον, Πόλεον, Γέραν, Σπέ-
		τσας, Χάλιτον, Νάυπλιον.

Τὸ βιβλιοπωλεῖον **Ο ΚΟΡΑΗΣ** A. Κωνσταντινίδου
ΜΕΤΕΦΕΡΟΝ

ἐπὶ τῇ ὁδῷ Ερμοῦ κάτωθι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ παραπλεύρως τοῦ Γαλλικοῦ Καταστήματος, τὸ δὲ γραφεῖον αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὁδῷ οὐ φωκίωνος κολλητά μὲ τὸ Συθοπωλεῖον τοῦ κ. Μπερνιούδάκη.

Εύρισκονται ἀπαντα τὰ ἑλληνικὰ καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰ τιμάς. Ιδίως δὲ τὰ **ΒΙΒΛΙΑ** τῶν σχολείων πωλοῦνται εἰς μεγάλον ἐκπεισμόν.

Οιατρὸς-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετώκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Σωκράτους σίκιαν του, ἀκριβῶς ὅπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 7-8 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2-4 π. μ.

"Η κυρία **Φραγκέσκα Ζυγαλάκη** ἀγγέλλει εἰς τὰς κυρίας πελατίδας αὐτῆς, δτὶ μετέφερε τὸ ἔργαστήριόν της ἀπέναντι τοῦ ναοῦ του Ἀγίου Γεωργίου (Καρύτση).